

Είδατε τους καρχαρίες που τριγύρισαν το καράβι; Κακό σημάδι... Είπε προμήνυμα καταποντισμού, θανάτου...

MATIE.—Δέν θέλω ν' άκούω άνοιήσεις. Αύτά που λές, τά πιστεύουν μονάχα ή γρηούλες...

IB.—Καλά, καλά, άμποτε ό Θεός να μέ βγάλη φεύτη! Μά έδώ μέσα γίνονται περίεργα πράγματα. Δέν άκούσατε τίποτε χτές τή νύχτα;

MATIE.—Όχι.

OY-I-ΛAIAM.—Ούτε έγώ.

IB.—'Ε, λοιπόν, καθώς ήμιον ξαπλωμένος εκεί δά στή γωνία, μου φάνηκε έξαφνα πως άκουσα βογγητά... Έρχόντουσαν από τ' άμάρι... Άφουγκράσθηκα καλύτερα και άκουσα κάτι ξερούς χτύπους, σάμπως να ήταν ό Μίλλερ και νά χτυπούσε...

MATIE.—Έβλεπες όνειρο, ή ήσαν πιωμένος...

(Όλοι σωπαίνουν. Άκούγεται ξαφνικά ένα τρομερό σφύριγμα του άνέμου και ύστερα, μονομιΐς, κάτι ξεροί χτύποι στά τοιχώματα τής καμπίνας).

IB.—Δέν είδα όνειρο... Άκούτε. Είπε ό Μίλλερ και Ξαναχτυπά.

MATIE.—(που κόλλησε τ' αυτί του στον τοίχο για ν' άκούση καλύτερα).—Βλάκα! Είπε τά φείδια. Προσπαθούν νά βρούν μιά διεξόδο και χτυπούν μέ τά κεφάλια τους τά σανίδια των μεσοτοιχών.

ΦΡΑΝΤΣ, (άκούει κι' αυτός κι' ύστερα λέει τρομαγμένος).—Ναί, ναί, ζητούν μιά διεξόδο, μά δέν βρίσκουν. Όλες ή τρύπες ίναι κλεισιμένες. (Κραδαινόντας τό τσεκούρι που κρατά). Άν φανεί κανένα, θά του λιώσω τό κεφάλι. (Έξαφνα βγάζει μιά κραυγή τρομερή, δείχνοντας κάτι σέ μιά γωνία). Ω! νά... νά ένα φείδι! Κυτάξτε, έτοιμάζεται νά όρμηίξει έπάνω μου... Μέ κυττάει μέσα στά μάτια... Θέλει νά μέ μαγνητίση... Άφήστε με νά φύγω...

MATIE.—Μά όχι, δέν είνε κανένα φείδι, σου λέω, ήσυχασε, παραμιάς... Είπε ένα μάτσο σχοινιά...

ΦΡΑΝΤΣ, (καταφράωνος στή σκάλα που βγάζει στή γέφυρα, εξακολουθώντας νά κυττάη μέ τρόμο τό πρῶμα που του φάνηκε για φείδι).—Όχι, τό βλέπω, είνε φείδι, τό βλέπω, μά θά του ξεφύγω, ναί... Ω; νά γλυτώσω, νά γλυτώσω!

(Όρμιάει στά τελευταία σκαλοπάτια και χάνεται μέσα στό σκοτάδι, σαν τρελλός).

IB.—Πού πάει;

MATIE.—Όπου θά πάμε όλοι... Στους καρχαρίες!...

(Άκούγεται μιά κραυγή άγωνίας, ό κρότος μιάς πτώσεως και ύστερα μιά φωνή απ' τή γέφυρα: «Ένας άνθρωπος στή θάλασσα!».

Ό πλοίαρχος κατεβαίνει στην καμπίνα του πληρώματος, ακολουθούμενος απ' τον δεύτερο πλοίαρχο).

OY-I-ΛAIAM, (στον πλοίαρχο).—Είσαι υπεύθυνος για τον θάνατο του Φράντς!

MATIE.—Είπε ό δεύτερος άνδρας που σκοτώνει!

IB.—Δέν μπορούμε πειά νά μείνουμε έδώ μέσα μέ τά φείδια. Νά ρίξουμε τή βάρκα και νά φύγουμε. Χωρούμε όλοι μέσα.

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ.—Και τό φορτίο; Θά έχταλειψετε τό φορτίο; Τά μεριδιά σας τά διπλασιάζω... Είπε όλόκληρη περιουσία... Σσεφτήτε το!

OY-I-ΛAIAM.—Θέλεις νά μάς πεθάνης όλοι, για νά σώσης τό φορτίο σου! Δέν σ' άκούμε!

(Διευθύνονται όλοι μαζί προς τή σκάλα).

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ.—Σταθήτε!... Τρελλαθήκατε;... Τί θά γίνετε μέ τέτοια φουρνάνα μέσα στον Ίνδικό Άγκεανό;... Μέ τριών μόνον ήμερών τρόφιμα;

MATIE.—Τόσο τό χειρότερο! Όλα είνε προτιμότερα, παρά νά μείνουμε έδώ μέσα!

IB.—Μέσα σ' αυτή τήν τρομάρα...

OY-I-ΛAIAM.—Μέσα σ' αυτό τό βραχιά...

MATIE.—Δέν μπορούμε πειά, δέν μπορούμε πειά...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—'Ε, λοιπόν, κι' έγώ δέν άντέχω πειά σ' αυτό τό βραχιά... Δέν θέλω νά πεθάνω σαν τον Πατριξ, που τον δάγκωσε στό λαιμό και στό χέρι ένα φείδι...

MATIE.—Όστε λοιπόν, τά φείδια πέρασαν από κάτω, βρήκαν μιά τρύπα άνοιχτή και πέρασαν; Βρίσκονται παντού;...

OY-I-ΛAIAM.—Είμαστε χαμένοι! Πρέπει ν' άφήσουμε τό καράβι τώρα άμέσως...

ΟΛΟΙ.—Ναί! Ναί!

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ, (βγάζοντας τό περιστροφό του και προτείνοντας τό κατ' επάνω τους).—Θά μείνετε στις θέσεις σας, για νά μανουβράρετε τήν κίνησι του πλοίου. Ό πρώτος που θά σαλέψη, θά τή φάη τή σφαίρα κατακούτελα!

MATIE, (δρμώντας κατ' επάνω του).—'Α! παληόσκυλο!

OY-I-ΛAIAM.—Φωνή!

MATIE.—Θά μάς τό πληρώσης αυτό!...

(Άκούγεται μιά έκπυροκρότησις, μά ή σφαίρα δέν πιτυχαίνει κανένα).

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ, (έκλιπαρώντας τον δεύτερο πλοίαρχο).—Βοήθησέ με, Βεργάρδε, βοήθησέ με!

MATIE, (χτυπώντας τον πλοίαρχο στο κεφάλι μ' ένα μπαλτά).—Νά, κτήνος!...

(Ό πλοίαρχος σωριάζεται καταγής νεκρός, δίχως νά βγάλη ούτε μιά κραυγή. Σ' αυτό τό μεταξύ, ό Μπανκρός γλιστρά κραυρά ως εκεί που είνε κρεμασμένο τό κλεφτοφάναρο και τό αναποδογυρίζει. Σκοτάδια πλημμυρίζουν τήν καμπίνα του πληρώματος που δέν τή φωτίζει πειά, παρά μιά άρχίνα του φεγγαριού που έχρεται απ' τή γέφυρα).

MATIE.—Πούς έδουσε τό φως;

OY-I-ΛAIAM.—Δέν ξέρω. Ίσως τούσωσε ό άέρας.

ΜΠΑΝΚΡΟΣ, (από τ' άπάνω σκαλοπάτια).—Όχι, τούσουσα έγώ, ό Μπανκρός... Δέν έχετε ανάγκη από φως...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Θά μάς τό πληρώσης αυτό!

ΜΠΑΝΚΡΟΣ, (ξεσπώντας σ' ένα σαρόνιο γέλιο).—'Α, ά, νομίζατε πως δέν ήταν επικίνδυνος ό Μπανκρός, πως μπορούσατε νά τον βασανίσετε, νά τον σκοτώνετε στό Ύβλο, νά τά βάζετε όλοι μαζί του...

'Ε, λοιπόν, ό Μπανκρός εκδικήθηκε.

(Όλοι οι ναυτες σηκώνουν τό κεφάλι τους και τον κυττάζουν).

MATIE.—'Εκδικήθηκε;

OY-I-ΛAIAM.—Τί θέλεις νά πής;

ΜΠΑΝΚΡΟΣ.—'Εγώ άνοιξα τίς κάσες... 'Εγώ άφρησα ελεύθερα τά φείδια...

MATIE.—Τόκανεσ αυτό;

ΜΠΑΝΚΡΟΣ.—Ναί, και χτές τή νύχτα έκανα τρύπες στό πάτωμα για νά περάσουν τά φείδια... Τώρα εκλέξτε: 'Η τά φείδια ή ό καρχαρίες!

(Άνεβαίνει γρήγορα τά σκαλοπάτια και κατεβάζει τό σκέπασμα τής σκάλας. Τώρα ή καμπίνα δέν φωτίζεται πειά, παρά μόνον από τίς ανταύγειες τής θάλασσας που εισθύνουν μέσα από τους φεγγίτες).

MATIE.—'Α! κακούργε!

(Άνεβαίνει τή σκάλα).

OY-I-ΛAIAM.—Κάθουρα!

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Άνοιξε τό σκέπασμα, Ματιέ!

MATIE.—Δέν μπορώ. Έβαλε άπάνω τίς άμάρες.

(Χτυπώντας μ' όλη τή δύναμή του τό σκέπασμα). Είμαστε κλεισμένοι έδώ μέσα, σαν σέ φρέετρο!

OY-I-ΛAIAM.—Πού είνε ό μπαλτάς; Ψάχτε νά τον βρήτε...

IB.—Είπε, μου φαίνεται, άπάνω στά σχοινιά...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Γρήγορα βρες τον, για νά σπάσουμε τή μπουκαπόρτα.

IB, (που ψάχνει άνάμεσα στά σχοινιά για νά βρη τον μπαλτά, βγάζει έξαφνα μιά φωνή φρέικης και πόνου).—'Α!...

MATIE.—Τί έπαθες;

IB.—Δαγκώθηκα!... Σίγουρα δαγκώθηκα στό χέρι...

(Τήν ίδια στιγμή άκούγεται τό σφύριγμα των θυμωμένων φειδιών και μικρές φωσφορίζουσες λάμψεις μετακινούνται μέσα στό σκοτή. Είπε τά μάτια των τρομερών όρειτών. Τότε όλοι, τρελλοί απ' τον πανικό, όρμούν στή σκάλα και καθένας προσπαθεί νά περάση πρώτος).

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ, (ουρλιάζοντας).—'Άνοιξε!... Μπανκρός, άνοιξε!...

MATIE.—Αυτήσου μας, μη μάς άφήσεις νά πεθάνουμε!

IB.—Συγχωρέσέ μας για δτι σου κάναμε!...

OY-I-ΛAIAM.—Πεθαίνω!... Βοήθεια!... Άφήστε με νά περάσω πρώτος...

(Χτυπά τους άλλους για νά περάση).

IB.—Μη μέ τραβάς έτσι!

OY-I-ΛAIAM, (μαινόμενος). Άφήσέ με νά περάσω! (Ουρλιάζοντας). Βοήθεια!...

MATIE.—'Ελεος!...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Αυτήσου μας, Μπανκρός!...

OY-I-ΛAIAM.—Βοήθεια!... Βοήθεια!...

(Όλοι μαζί τώρα, μέ ουρλιάσματα και κλάμματα, συνωθούνται και χτυπιούνται για νά φτάσουν στην κορυφή τής σκάλας και ν' άνοιχουν τή μπουκαπόρτα, ενώ ή αύλαία κατεβαίνει άργά-άργά).

ΞΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Όπως στό φυτικό βασίλειο, τά πρώτα τριμερά βλαστάρια δείχνουν

τί καρπούς θά βγάλουν, έτσι και ή πρώτες εκδηλώσεις των νέων δείχνουν τήν κλίσι τους για τήν άρετή ή τήν κακία.

Π υ θ α γ ό ρ α ς .

Κυτάξτε στον καθρέφτη σου κι' άν φάνεσαι άμορφη, κάνε έργα αντίξια τής ωραιότητος σου. Άν όμως φάνεσαι άσχημη, τότε πρόσχε νά έξωραίξεις τό μειονέκτημά σου αυτό, μέ καλές και σεμνές πράξεις.

Π λ ο υ τ α ρ ο ς .

